

vetelse de forffjellige Poster, som findes opførte i Finantsloven, idet det neppe vil lade sig nægte, at det jo er af Indflydelse paa flere vigtige Indtægts- og Udgiftsposter, hvorledes man vil anvende den saaledes tilstøbevedende Kassebeholdning, og det maa derfor vistnok ogsaa ansees for ønskeligt, om den høitagtede Finantsminister, saaledes som han ogsaa allerede tidligere har ytret, at han var tilfjnds, vilde, ved at fremlægge Finantsloven, meddele saadanne Dplysninger om Kassebeholdningen og hvorledes dermed har været forholdt, indtil Finantsloven forelægges, for at Thinget kan sættes istand til at bedømme, hvorvidt den kan faae nogen Indflydelse paa de Poster, som findes opførte i selve Finantsloven. Vi vilde, senere naar vi komme til at tale om de enkelte Paragrapher og navnlig om § 11, faae Leilighed til at see, hvorledes det faaer en ikke uvæsentlig Indflydelse paa flere Posteringer i Regnskabet, paa hvilken Maade Kassebeholdningen anvendes, og det er derfor vist af største Vigtighed, at Thinget bliver bekendt med, i hvilken Udstrækning og i hvilken Grad den høitagtede Finantsminister formener, at de contante Penge, som saaledes staae til Finantsfernes Raadighed, kunne anvendes med Hensyn til Regnskabet og Finantsfernes hele Bestyrelse for det tilkommende Aar. Det er denne Bemærkning, som Udvalget har fundet sig foranlediget til at fremsætte i Begyndelsen af sin Betænkning.

En anden Bemærkning, som jeg nu skal tillade mig, er den, at man virkelig iaar mere end i de foregaaende Aar befinder sig i en noget, for ikke at sige uanskelig, saa dog tryk-kende Stilling, ved at skulle votere en Finantslov, hvori der skal opføres Udgifter, som angaae Statsdele, der ligge udenfor den danske Rigsdags Omraade, og om hvilke man ikke med nogen Sikkerhed kan vide, hvorvidt disse forøgede Udgifter, man saaledes bevilger, ogsaa igjen vilde blive dækkede paa en passende Maade. Jeg erkjender nu vistnok fuldkomment, at Forholdene for Tiden maaskee endnu ikke ere saaledes ordnede, at der derom vil kunne meddeles nogen tilfredsstillende Dplysning; men jeg har dog troet, at det vilde være ønskeligt for det ærede Thing at blive bekendt med den

høitagtede Finantsministers Mening om, hvorledes der i den Henseende skal forholdes, og navnlig, om det ikke maa antages, at saadanne Udgifter, som ikke angaae Kongeriget alene, dog i intet Tilfælde vilde kunne overfrides ved de Indtægter, som komme fra de andre Statsdele. Dette er Tilfældet med flere Poster i Finantsloven, hvor saaledes de Indtægter, som navnlig komme fra Hertugdømmet Slesvig, ikke vilde kunne faae nogen Indflydelse. Jeg skal, som et Par Exempler derpaa, anføre, hvorledes f. Ex. den første Udgiftspost i den første Udgiftsparagraph i Finantsloven angaaer en Udgift, der maa antages at vedkomme ikke alene det egentlige Kongerige, men ogsaa en anden Statsdeel, fra hvilken det saaledes maa forventes, at der nu vil kunne erholdes et Beløb, der vil kunne formindskke det Paalæg for Kongeriget, hvormed den nu dækkes. Dette er saaledes Tilfældet, naar der i § 14 bestemmes til Hans Majestæt Kongens Civilliste et Beløb af 600,000 Rbd. Ved den allerhøieste Rundgjørelse af 30te Mai 1849 blev det nemlig udtrykkeligt bestemt, at Civillisten for Hans Majestæt Kongens Regjeringstid, for Kongeriget Danmarks Vedkommende, skal være ansat til 300,000 Specier aarlig fra den 1ste Januar at regne, idet Hans Majestæt Kongen forbeholder sig nærmere at bestemme de yderligere Bidrag, som af Hans tydske Hertugdømmer, Holsten og Lauenburg, vilde være at udrede. Her har Hans Majestæt Kongen altsaa udtrykkeligt sagt, at det er for Danmarks Riges Vedkommende, at Civillisten er bestemt til 600,000 Rbd., og Han har kun forbeholdt sig nærmere at bestemme, hvad der endnu dertil skal ydes af Hans tydske Hertugdømmer, Holsten og Lauenburg, og det vil altsaa heraf være klart, at, forsaavidt ogsaa Slesvig skal og bør udrede sin Deel af denne Civilliste, bør dette komme Kongerigets Finantsfer tilgode.

En anden vigtig Post, som ogsaa saaledes er opført i Finantsloven, ere Udgifterne til Krigsministeriet, der ogsaa, efter hvad der er oplyst under Forhandlingerne i det andet Thing, vilde angaae hele Armeestyrken i Hertugdømmet Slesvig. Hertil er der ogsaa taget Hensyn ved at bevilge den betydelige Udgift af $3\frac{1}{2}$ Millioner Rbd., som den i Finantsloven ud-